

[Niels Matthiasen.]

internationale ordninger, som kan bidrage til at skabe en konkurrencedygtig national industri i u-landene.

I forbindelse med De Forenede Nationers andet udviklingstiår synes jeg, det lyder rigtigt, at der opstilles kriterier for en global udviklingsstrategi. Det må også pege hen på, at udviklingshjælpen i større grad fra alle lande bliver ydet på flersidig basis, og at man inden for de enkelte regioner, verden bliver delt op i, kan planlægge i langt højere grad, end det sker i øjeblikket, f. eks. ved at oprette fælles stødpudelagre, som også finder en fælles finansiering. Den tosidede hjælp må efter min opfattelse nødvendigvis betyde et alt for stort spild med overlappning og mange gange med en forkert prioritering. I en såkaldt global udviklingsstrategi må det være nødvendigt, at alle sider af vor bistandspolitik til udviklingslandene bliver bragt ind i billedet og bliver analyseret med henblik på en samlet revision.

Det er muligt, at vi på det handelspolitiske område kan være vor handelspolitik i forhold til udviklingslandene bekendt sammenlignet med andre lande. Men det er jo i og for sig ikke den målestok, der skal anlægges; det er mere afgørende, om der er overensstemmelse mellem vor målsætning og vor praksis i u-landspolitikken. Det er mindre et spørgsmål om at kunne være en sammenligning med andre bekendt end et spørgsmål om, hvorvidt vi kan være os selv bekendt.

Haustrup Clemmensen: Det er naturligt for Danmark i behandlingen af u-landsproblematikken ikke kun at interessere sig for bistandspolitikken, men også for handelspolitikken. Det må jo netop på længere sigt være her, perspektivet er at finde, og fremskridtene først og fremmest skal kunne opnås.

Der er jo bred enighed om analysen af baggrunden for vanskelighederne; jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger derom. Jeg synes, redegørelsen både på dette og på de andre områder på en overordentlig saglig og fyldestgørende måde belyser vanskeligheder og problemer. Men i samme øjeblik den manglende industriproduktion, der igen skyldes den manglende valutaindtægt, er en hovedårsag til vanskelighederne, må

det være naturligt at se på, hvordan der dog er mulighed for at løse nogle af disse valuta-problemer, og dér er det jo klart, at råvarevanskelighederne kommer ind i billedet med alle de forskydninger, alle de prissvingninger, der her er tale om. Som det er belyst i udenrigsministerens redegørelse, er det jo karakteristisk, at ca. 85 pct. af alle u-landenes eksportindtægter netop stammer fra råvarer, og at ikke mindre end 39 lande kun har en enkelt råvare, som udgør over 50 pct. af den samlede eksportværdi.

Derfor må det være en helt naturlig opgave globalt at arbejde for de internationale råvarearrangementer. Noget er som bekendt nået, men det er gået alt, alt for langsomt på dette som på de andre områder. Den socialdemokratiske ordfører har på en måde, som jeg fuldt ud kan tiltræde, gjort nogle bemærkninger om skuffelsen over New Delhi-konferencens resultat eller måske snarere manglende resultat. Men det er vel også nødvendigt at understrege ved drøftelsen i det danske folketing, at det med garanti i hvert fald ikke er Danmarks skyld eller Danmarks ansvar, at der ikke er opnået væsentlige fremskridt på disse områder; tværtimod hilser vi fra mit partis side med glæde, at Danmark både tidligere har været, er og forhåbentlig fortsat vil være at finde overordentlig positivt indstillet for at gennemføre så mange råvarearrangementer som overhovedet muligt.

I det andet spørgsmål, spørgsmålet om en mere generel præferencepolitik over for u-landene, har Danmark også ligesom alle andre i øvrigt givet udtryk for sin principielle enighed. Det er også naturligt, at vi her inden for OECD-rammerne og i samarbejde med de øvrige nordiske lande har givet vort svar pr. 1. marts i år, hvoraf det fremgår — hvad jeg hilser med glæde og finder sagligt rigtigt — at der ikke for Danmarks vedkommende skulle være uoverstigelige vanskeligheder ved at gå ind i en konkret udformning af et sådant generelt toldpræferencesystem.

Jeg vil gerne ligesom den foregående ordfører understrege, at det naturligvis må være en ganske overordentlig legitim dansk interesse, at der ikke bliver tale om et omvendt præferencesystem, at de tidligere kolonimagters præference på en række u-landsmarkeder naturligvis ikke bør opretholdes.